

זוהר חלק ג' פרשת אחרי מות דף נ"ח עמוד ב'

אהרן לא יטעה להביא אל הקודש המלכות דקליפה

וכאן בא הקדוש ברוך הוא להזהיר לאהרן, שלא יטעה באותו החטא שטעו בניו, שהרי **עת** זו ידוע, ולפיכך אל יטעה לחבר **עת** אחרת אל המלך^[יב], זהו שכתוב: **"וְאֵל יִבֵּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ"**, כלומר אף על פי שיראה זמן שנמסרה ביד אחרת הנהגת העולם, מכל מקום לא יהיה נמסר בידו לייחד בו לקרבו אל הקודש^[יג], שהרי אני ושמי אחד הוא, ולפיכך **"וְאֵל יִבֵּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ"**.

רק המלכות דקדושה יביא אל הקודש

ואם רוצה לדעת במה יבא, **בזאת**, **"בְּזֹאת יִבֵּא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ"**, שזאת הזו היא **עת** שנאחזת בשמי^[יד], כעת זו הנאחזת בשמי יבא אל הקדש.

האם נאבדו בני אהרן כמו עדת קרח?

רבי אלעזר שאל לאביו, ואמר לו, כתוב אצל בני אהרן: **"וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ"** (ויקרא י, ב), וכתוב בעדת קרח, **"וְאִשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת ה' וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם אִישׁ"** (במדבר טו, לה), היש לחשוב ששקולים זה כזה?

עדת קרח נאבדו נפשותם ולא בני אהרן

אמר לו רבי שמעון, בני אהרן אינם כמוהם, שלא כתוב בהם אבדה כמו בעדת קרח, שכתוב בהם: **"וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל"** (במדבר טז, לג), וכתוב: **"הֵן גּוֹעֲנוּ אֲבָדְנוּ אֲבָדְנוּ כָּלְנוּ אֲבָדְנוּ"** (שם יז, כז), להכליל אותן שהקריבו קטרת הסמים ר"ן איש, שנאבדו בודאי, אבל אלו לא נאבדו.

למה לא כתוב מתי כן יכול להכנס?

עוד שאל, שכתוב: **"וְאֵל יִבֵּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ"**, וכתוב: **"בְּזֹאת יִבֵּא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ"**, כיון שאמר **"וְאֵל יִבֵּא בְּכָל עֵת"**, מדוע לא כתב באיזה זמן יכנס?

זיו הזוהר

יב. היינו להיות ח"ו שפחה תירש גבירתה. **יג.** פירוש שלא לזווג בכוננות זה כח האחר עם עלמא דכורא, כי אני ושמי אחד הוא. אני ושמי היינו תפארת ומלכות ולא אחר. **יד.** היינו שם אדני המתאחד עם השם הו"ה, כי השם אדני הוא בספירת המלכות שנקראת ע"ת לפי שהשתנות העתים תלוין בה כמו בהלבנה.

אין הכונה שלא יבוא בכל זמן אלא שלא יביא את המלכות דקליפה

אמר לו רבי שמעון, הרי זה נאמר, וידעו הכהנים את הזמן, אבל כאן בא להזהיר על מה שחטאו בניו.

נחת רוח הגדול ביותר לה' הוא הקטורת

בוא וראה, כל הקרבנות וכל העולות, הם ריח ניחח להקדוש ברוך הוא, אבל לא כמו הקטרת, שהקטרת מעולה מהכל, ולפיכך היו מכניסים אותו בפנים בחשאי, וזה נתבאר.

בקטורת נענשו יותר מהכל כשהקטירו בבמות

ולפיכך לא נענש כל איש בשאר קרבנות ועולות כמו בקטרת, שכל מעשה הקדוש ברוך הוא נתחבר ונתקשר בזה יותר מבכל עבודות, ועל כן נקראת קטרת, וזהו שנאמר: "שֶׁמֶן וְקֹטֶרֶת יִשְׁמַח לְבָ" (משלי כז, ט).

זוהר חלק ג' פרשת אחרי מות דף נ"ח עמוד א'

יש עת רצון ויש עת דין

רבי אבא אמר, "דְּבַר אֵל אֶהְרֶן אַחִיךָ וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וּגוֹ", זמנים יש לפני הקדוש ברוך הוא להמצא בהם רצון, ולהמצא ברכות, ולהתפלל תפלות, ולפעמים אין עת רצון, וברכות אינן מזדמנות, ודינים קשים נתעוררים בעולם, ולפעמים הדין תולה.

תלוי לפי חדשים בשנה

בוא וראה, זמנים יש בשנה שיש בהם עת רצון, וזמנים יש בשנה שהדין נמצא, וזמנים יש בשנה שהדין נמצא ותולה.^[ט]

תלוי לפי ימים בחודש

זמנים יש בחודשים שעת רצון נמצאת בהם, וזמנים יש בחודשים שדינים נמצאים ותולים על כולם.^[י]

תלוי לפי ימים בשבוע

זמנים יש בשבועות שעת רצון נמצאת, וזמנים יש בשבוע שהדינים נמצאים בעולם.^[יז]

זוהר זוהר - זיו הזוהר
 טו. אדר ניסן אייר סיון עת רצון, תמוז אב טבת שבט
 עת דין, אלול תשרי חשון כסלו הדין תולה. האריז"ל.
 טז. י"ד ימים הראשונים שבחדש זמן מלוי הלבנה היא
 עת רצון, ושאר הימים או שהם בדין או שהדין תולה
 בהם. יז. אגד"ו נקראים ימי רצון, ועוד יותר בשבת
 קודש. ב"ה הם ימי דין.

תלוי גם בימים עצמם

זמנים יש בימים שעת רצון נמצאת בעולם, והעולם נמתק^[יח], וזמנים יש בימים שדינים תלויים ונמצאים, וכמו כן אפילו בשעות.

מנלן? מאלו הפסוקים

ועל זה כתוב: "ועת לכל חפץ וגו'" (קהלת ג, א), וכתוב: "ואני תפלתי לך ה' עת רצון" (תהלים סט, יד), וכתוב: "דרשו ה' בהמצאו וגו'" (ישעיהו נה, ו), וכתוב: "למה ה' תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה" (תהלים י, א), וכתוב: "מרחוק ה' נראה לי" (ירמיהו לא, ב), ולפעמים שהוא קרוב, שכתוב: "קרוב ה' לכל קראיו" (תהלים קמה, יח), לפיכך "ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו'".

זוהר חלק ג' פרשת אחרי מות דף נ"ט עמוד א'

כשהשכינה נגלית הכרובים מקישים בכנפיהם ואומרים שירה

"כי בענן אראה על הכפרת", "בזאת יבא אהרן אל הקדש", הכהן לא ראה את השכינה בשעה שהיה נכנס, אלא ענן היה יורד, וכאשר היה יורד היה מגיע על הכפרת, אז נתעוררו כנפי הכרובים, והיו מקישות בהן, ואמרו שירה.

שירה זו אמרו

ומה השירה שאמרו, "כי גדול ה' ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים" (דברי הימים א' טז, כה). כך אמרו כשהיו מרימים כנפיהם, ובשעה שפרסו אותן אמרו, "כי כל אלהי העמים אילים וה' שמים עשה" (תהלים צו, ה).

כשהיו מחפים על הכפורת אמרו, "לפני ה' כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים" (שם צח, ט).

וכנפי הכרובים עולות ויורדות, ומזמרים שירה, מכסים הכפורת, ומנשאים אותן, זהו שכתוב "סככים בכנפיהם" (שמות כה, כ), סוככים דוקא.^[יט]

הכהן כששמע קולם היה מניח הקטורת

וקולם היה שומע הכהן במקדש, אז הניח את הקטרת במקומו ונתכוון מה שצריך לכוון, לבעבור שיתברך הכל, ומניין שקולם היה נשמע, ככתוב: "ואשמע את קול וגו'" (יחזקאל א, כד), וכתוב "וישמע את הקול מדבר אליו וגו' מבין שני הפרכים וידבר אליו" (במדבר ז, פט).

זיו הזוהר

יח. בבקר הוא עת רצון ובערב שעת הדין. יט. הפועל בתמידית, ולא נכתב בזמן עבר המורה שנעשה כך פעם סוככים הוא זמן הוה לומר שזאת הפעולה נעשית אחת על תמיד.

מישרים הכונה על שני הכרובים

אמר רבי יוסי, "ועמים במישרים" (תהלים צח, ט), מהו במישרים, ככתוב: "מישרים אהבוך" (שיר השירים א, ד), להכליל שני הכרובים שהיו בדמות זכר ונקבה, מישרים ודאי^[כ], זהו שכתוב "ועמים במישרים".

לכל דבר צריך להיות זכר ונקבה

רבי יצחק אמר, מכאן למדנו, שבכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה, אינם כדאי לראות פני השכינה, זהו שכתוב: "ישבו ישרים את פניך" (תהלים קמ, יד), ולמדנו כתוב: "צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד), היינו בחינת זכר ונקבה^[כא], אף כאן הכרובים זכר ונקבה, ועליהם כתוב: "אתה כוננת מישרים" (תהלים צט ד), "ועמים במישרים", ובעבור זה "ופנייהם איש אל אחיו", וזה נתבאר.

הקדוש ברוך הוא מכניס הצדיקים בשלו בשביל שרוצה בכבודם

רבי יהודה אמר "כי בענן אראה על הכפרת", זכאים הם הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מבקש בכבודם, ולמדנו, מלך בשר ודם אם אדם רוכב על סוס שלו, בן מות הוא, והקדוש ברוך הוא הרכיב לאליהו על שלו, שכתוב: "ויעל אליהו בסערה השמים וגו'" (מלכים ב, יא), כאן מה כתוב, "ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת", והקדוש ברוך הוא הכניסו למשה בענן, ככתוב "ויבא משה בתוך הענן" (שמות כד, יח), בתוך הענן ממש, "כי בענן אראה על הכפרת", זהו שכתוב: "וברא ה' על כל מכוון הר ציון ועל מקראת ענן יומם ועשן" (ישעיהו ד, ה), וכתוב: "כי ענן ה' על המשכן יומם" (שמות מ, לח), וכתוב: "וירד ה' בענן" (שמות לד, ה), "כי בענן אראה על הכפרת".

כל מעשה הכרובים היו בנס לשמח השכינה

למדנו בענין המקום שהיו שורים בו הכרובים, כמו שנתבאר, שהכרובים בנס היו יושבים. ולמדנו שג' פעמים ביום נעשה נס בכנפיהם, בשעה שנתגלה עליהם קדושת המלך, הם מעצמם היו מנשאים כנפיהם, ויפרסו אותן, ויכסו על הכפרת, אחר כך היו מרפים כנפיהם ונדבקו בגופותם, ככתוב: "והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה" (שמות כה, כ), פורשי ולא פרושי^[כב], סוככים ולא סוככים, והיינו שבנס היו עומדים ומשמחים בהשכינה.

זוהר חלק ג פרשת אחרי דף סב:

שני שרי דין ממונים לרגל בארץ

"ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת". פתח רבי שמעון ואמר, למדנו, שבצד עולם הבינה מאירים שני שרי הדין הנאחזים במקום שורש הדין שנקרא

זוהר חלק ג פרשת אחרי דף סב: **זיו הזוהר**
כ. הלשון רבים של מישרים מורה על שני הכרובים. בחינת זכר ובחינת נקבה. **כב.** פורשי הוא גם כן זמן **כא.** צדיק וישר מרמז על הספירות יסוד ומלכות הוה כמו סוככים ומשמעותו נתבאר לעיל.

יד שמאלית, ונתבאר שהם ממונים לרגל את הארץ בכל יום ויום, וזה סוד הכתוב שנים אנשים מרגלים.

ולמדנו, אשרי חלקם של ישראל יותר מכל העמים עובדי כוכבים ומזלות, כי הקדוש ברוך הוא מבקש לטהרם ולרחם עליהם, שהם חלקו וגורלו, זהו שכתוב: **"כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ וְגו'**" (דברים לב, ט), וכתוב: **"יִרְכְּבֵהוּ עַל בְּמַתֵּי אֲרָץ"** (דברים לב, יג), על במתי ארץ דוקא [כג], שהרי הם נאחזים למעלה מעלה, ועל כן אהבתו של הקדוש ברוך הוא נדבקת בהם, זהו שכתוב: **"אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'"** (מלאכי א, ב) וכתוב: **"כִּי מֵאֲהַבַת ה' אֶתְכֶם וְגו'"** (דברים ז, ח).

ביום כיפור אנו שולטים על הדין

ומתוך אהבה יתרה שאוהב אותם נתן להם יום אחד בשנה לטהר אותם ולהצדיקם מכל חטאתם, שכתוב כי ביום הזה יכפר עליכם וגומר, בשביל שיהיו זכאים בעולם הזה ובעולם הבא, ולא יהיה נמצא בהם חטא. ועל כן ביום הזה מתעטרים ישראל ושולטים על כל שרי הדין ועל כל אורות [החיצוניים].

שעירי החטאת מכפרים לכל ישראל

...למדנו, **"וּמֵאֵת עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׁעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת"**. **"וּמֵאֵת עֵדֹת"**, כדי שיהיו מכולם ויתכפר לכולם, שהרי כל חטאות בני ישראל כאן תלויין [כד] וכולם מתכפרים בזה, לכן לא די שיביאם איש אחד. ומאיזה כסף נקחו, מאותן הקופות שבעזרה היו לוקחים כסף, וקנו אותם באותן הדמים שהיו מכולם.

השעירים מיתקו כל הדינים

ואותו השעיר שהיה נשאר להקדוש ברוך הוא עשו אותו לחטאת בראשונה, והרי נתבאר באיזה מקום היה נקשר.

ואחר כך נעשה התקרבות לאותן שני שרי הדין למעלה ונמתק הכל, ונשאר ישראל זכאים לפני הקדוש ברוך הוא מכל החטאים שעשו וחטאו לפניו, זהו שכתוב: **"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם וְגו'"**... לפי שהשעיר ההוא שנשלח לעזאזל היה נושא על כתפיו כל עונותיו של יעקב, שכתוב: **"וַיִּנָּשֵׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם"** עונות תם [כה].

ביום כיפור השערים פתוחים

למדנו שביום הזה כמה פתחים נפתחים לעומת ישראל לקבל תפלותם. אשרי חלקם של ישראל שהרי הקדוש ברוך הוא מבקש לזכותם ולטהר אותם, זהו שכתוב: **"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם וְגו'"**.

זיו הזוהר **כג.** אר"ץ מרמז על ספירת המלכות, ועל במתי ארץ מורה ששורש נשמות ישראל גבוה יותר והוא בספירת התפארת שנקראת יעקב וישראל. **כד.** פירוש שתולין שם במקום שורש הדין או שיכופר להם ויומתק שם הדין, או שהדין יענשם על החטאים. **כה.** זה יעקב שנקרא איש תם.

עבודת הכהן מעוררת חסד

ביום הזה נתעטר הכהן בכמה עטרות, ביום הזה עבודת הכהן יקרה ורבה מכל העבודות, לכל ניתן חלק באותן הקרבנות אשר להקדוש ברוך הוא, ביום הזה נתעורר חסד בעולם על ידי הכהן שמקריב קרבנות בשביל חטאות העם; על חטאותיו תחלה ואחר כך על חטאות העם מקריב קרבנות עליו ועל העם, והרי נתבאר הענין.

